

احکام و تعالیم فردی - تبرعات

حضرت بهاء الله

تبرعات

حضرت بهاء الله:

1 - " يا ابن الإنسان أنفقْ مالي على فقرائي لتُنْفَقَ في السماء من كنوزِ عزٍّ لا تَفْنَى وَخَزَائِنِ مَجْدٍ لا تَبْلَى وَلَكِنْ وَعَمْرِي أنْفَقُ الرُّوحَ أَجْمَلُ لو تَشَاهَدُ بِعَيْنِي " . (كلمات مكنونه عربي، 57)

2 - " أنفقوا ما رزقتم به إن كنتم فقراء يغنيكم الله من فضله إنه كان على كل شيء قديراً . فسوف يجزي الله الذين آمنوا ثم أنفقوا أحسن الجزاء من عنده فيدخلهم في رضوانٍ قدسٍ قديماً " (ص ۲۳۶ ج ۱ توقيعات مبارکه)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " اعانه خيريه را بسيار مهم شمردند و بنهات اهميت در اين مبرور بکوشند . اين اعانه خيريه از لوازم امور است "

(ص ۲۴۱ ج ۴ امر و خلق)

2 - " ای احبای الهی یقین نمائید که در مقابل این اعانت اضعاف مضاعف خیر و برکت در زراعت و صنعت و تجارت حاصل گردد . من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها ( ) شبهه ای نیست که حیّ قدیر اهل انفاق را تأیید شدید فرماید "

(ص ۱۳۱ ج ۴ مکاتیب ( ) آیه ۱۶۰ سوره انعام)

TABLET

3 - " هر نفس که معاونت بشرکت خیریه نماید در جمیع مراتب تأیید و توفیق الهی شامل گردد و هر نواقص کامل شود سبب عزّت ابدیه آن نفوس گردد . يَا أَهْبَاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْأَمْرِ الْمَبْرُورِ وَالْحَظُّ الْمَوْفُورِ وَالسَّعْيِ الْمَشْكُورِ وَسَوْفَ تَرَوْنَ أَنَّ كُلَّ جَمْعِيَّةٍ خَيْرِيَّةٍ أَصْبَحَتْ مُؤَيَّدَةً بِجُنُودٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَغَدَتْ مَنْصُورَةً بِجُيُوشٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْأَسْفَلَى "

(ص ۱۱۶ ج ۲ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

4 - " در خصوص شرکت خیریه ( ) البتّه باید اهمیت داد اصحاب حضرت روحی له الفداء یازده نفر بودند و صندوق خیریه تشکیل نمودند پس صندوق آنقدر اهمیت داشت "

(ص ۸۴ ج ۵ مائده آسمانی ط ۱۲۹) باید دانست که حضرت ولی امرالله

میفرماید : " مقصود از شرکت خیریه همانا صندوق خیریه است "

5 - " ای یاران الهی شرکت خیریه از تأسیسات ربّ البریه است زیرا مرئی ایتام و کافل راحت فقراء و عجزاء و مساکین انام است و سبب تعلیم اطفال و تبلیغ امر حضرت رحمن . باید این شرکت خیریه را نهایت اهمیت بدهید "

(ص ۱۱۵ ج ۲ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

حضرت ولی امرالله:

1 - " افراد احبّاء الله را اعانه و مساعده محفل از وظائف مقدّسه وجدانیّه محسوب " (ص ۲۱۴ منتخبات توقیعات مبارک)

و در همین توقیع منیع میفرماید :

2 - " اعانه در این سبیل از احتیاجات ضروریّه امرالله است و از امور لازمه اساسیه محسوب . بعد از ادای حقوق فی الحقیقه اعظم وظیفه شخص بهائی است زیرا آنچه در این سبیل تقدیم گردد و صرف شود راساً ترویج امر الهی است و تعزیز و تقویت آئین ربّانی ولی این وظیفه و وظیفه مقدّسه ایست و امریست وجدانی و تکلیفی است روحانی احدی مجبور بر آن نه "

(ص ۲۱۴ منتخبات توقیعات مبارک)

و در صفحه بعد در همین توقیع مبارک میفرمایند :

3 - " هر نفسی بقدر استطاعت و اقتدار خویش این اعانه مالی را بمحفل نماید شبهه ای نیست نصرت امرالله نموده و دستگیری از ضعفاء کرده و تبلیغ امر و ارتفاع کلمه الله نموده تأیید الهی شامل حالش گردد و ابواب برکات بر وجهش مفتوح شود "

(ص ۲۱۵ منتخبات توقیعات مبارک)

4 - " از قبل تأکید گشت که از برای پیشرفت امور روحانیّه و فتوحات امریه اسباب مادیّه و وسائل مالیّه لازم ، تا این اسباب میسر نگردد پیشرفت کلی ممتنع و محال " (ص ۳۱۳ ج ۱ توقیعات ۲۶ - ۱۹۲۲)

5 - " اگر یاران مساعده ای در این سبیل کاملاً مقررّاً مستمراً نمایند امرالله تقدّم و انتشاری سریع نیابد . اسباب میسر نگردد و امور معوّق و معطل ماند " (ص ۱۳۱ ج ۱ توقیعات ، سالهای ۲۶ - ۱۹۲۲)